

troer jeg ikke, at man gjør Ret i at udflyde denne Deel af Befolkningen, saaledes som det her er foreslaaet i Lovudkastet, ligesaalidt som det vilde være rigtigt at opstille en saadan Valgretsensus, som har været foreslaaet af den oprindelige Lovforslagsstiller. Jeg er med Rigsdagsmanden for Holbæk Amts 4de Kreds (N. Jensen) enig i, at skal man have noget Saadant, saa er det langt bedre at bestemme sig for en saadan særlig Liste, hvorefter den ene Trediedeel skal tages af de Valgbare til Lands-thinget; men jeg troer ikke, at det er nødvendigt. Den fornuftigste Maade at ordne dette Forhold paa forekommer mig at være den, at samtlige de Beboere i Kommunerne, som ere opførte paa den endelige Nævningeliste, sammentræde og under Forstanderskabets Tilsyn selv udvælge de Mænd af deres egen Midte, som de efter det Forholdstal, som Kommunens Beboere udgjøre til Nævningekredsen, ere berettigede til at sende. Jeg troer, at det er den bedste og naturligste Maade og den Maade, hvorpaa man vil skaffe de dygtigste Kræfter tilveie og saadanne Mænd, som i det Hele ville vinde bedst Tiltro. Jeg anbefaler ialfald dette Forslag til Forsamlingens Overveielse.

Hvad Lovforslaget i dets Heelhed angaaer, da er det deels saa omfattende drøftet, at jeg af den Grund ikke skal indlade mig nærmere derpaa, og deels vilde jeg vel neppe kunne magte det. Der er imidlertid et Punkt, som efter min Betragtning er et meget væsentligt Punkt af det Hele; det er det, som har været omdiskutet: Forhør eller ikke Forhør, om der skal anstilles et Inquisitionforhør over den Anklagede som hidtil, eller om han skal være saa at sige aldeles fri for Forhør. Jeg er i saa Henseende næsten tilbøjelig til at slutte mig til den Betragtning, som er udtalt af den ærede Rigsdagsmand for Randers Amts 1ste Valgkreds (M. Hage). Skal Nævningeinstitutionen virkelig svare til sin Bestemmelse, og er det muligt at sammensætte Nævningeretten saaledes, at en Mands Forbrydelse kan blive oplyst og bevist uden dette Inquisitionforhør, saa antager jeg, at Foranstaltningen i det Hele kan være hensigtsmæssig; er det ikke muligt, kan et saadant Beviis ikke skaffes tilveie uden ved et saadant Forhør, hvor Dommeren synes forud at have

taget Parti for Anklageren, saa forekommer det mig, at den hele Institution er mislykket, og saa er det til ingen Nytte at besatte sig dermed. Jeg troer, at det kan lykkes, naar Nævningeinstitutionen bliver saaledes sammensat, at Folket kan have Tillid dertil, og de dygtigste Kræfter staffles tilveie. Den ærede Rigsdagsmand for Randers Amts 1ste Valgkreds (M. Hage) henviste til de engelske Nævningelister, og efter hans Mening skulde det være saaledes, at samtlige Nævninger skulde være enige om at tage en Beslutning, hvilket han begrundede saaledes, at der vilde være meget Saa, som kunde fortjene Navn af forstandige Mænd — jeg husker ikke, om han antog, at det kunde være vanskeligt i hele Landet at finde 12 saadanne Mænd — men nu forudsat, at man var saa heldig, at der i hver Kreds fandtes een virkelig forstandig Mand, vilde denne, meente han, komme til at beherske alle de øvrige, og saa vilde det være godt, at der hengik nogen Tid, for at en Brydning kunde komme tilveie. Det er saaledes efter hans Mening denne virkelig forstandige Mand, hvis Indflydelse vilde komme til at gjøre sig gjældende og afgjøre Dommen. Jeg tillader mig at oplyse ham om, at jeg dog troer, at dette er en Feiltagelse. Den, som i dette Tilfælde vil komme til at afgjøre Sagen, er den, som længst kan holde ud at sulke. Rigtignok skulde efter hans For- mening en Rægeerklæring kunne godtgjøre, at det vilde være sidsfarligt at være længere sammen for en Deel af Nævningerne, men efter hvad jeg har hørt kan et Menneffe leve i flere Dage uden Spise og Drikke, og Rægeerklæringen vilde saaledes ikke bringes tilveie inden flere Dages Forløb, og inden den Tid vilde den, der bedst kunde sulke, have overmandet de Øvrige, og hans Mening blev da den afgjørende.

Jeg skal endnu kun berøre et Punkt i Anledning af hvad den ærede Rigsdagsmand for Viborg Amts 5te Valgkreds (Klein) yttrede om en særlig Nævningeliste. Han paastod, saavidt jeg erindrer, at det saae næsten ud, som om denne Bestemmelse var kommen ind ved en Feiltagelse. Den vilde efter hans Mening bevirke det Modsatte af, hvad der var tilfældet, nemlig at skaffe en Garanti deels for Alderen,